

[Finansministeren.]

for de paagældende tilfredsstillende Ordning af disse Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen talte i Forbindelse med Spørgsmaalet om Udskrivningen af Indkomst- og Formueskat om det Problem, der til sin Tid vil melde sig, og som allerede er bebudet: Tilvejebringelse af Dækning for Lønskatten, og det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard nævnte ogsaa dette Forhold. Jeg skal paa nærværende Tidspunkt ikke komme nærmere ind herpaa. Det er i Øjeblikket ikke til at overse, hvordan den finansielle Situation vil komme til at ligge i det kommende Finansaar. Om de Budgetteringer af Skatterne, som rent foreløbig er foretaget, skal opretholdes, eller om der skulde være Mulighed for en Ombudgettering, vil bl. a. afhænge af, hvordan det gaar i Vinterens Løb, ikke mindst med Hensyn til de indirekte Skatter. Det er jo muligt, det vil jeg ikke udelukke, at en Forhøjelse af den almindelige Indkomstskat kan undgaas, men hvis Forholdene ikke stiller sig gunstigere, end de gør i Øjeblikket, maa jeg paa Grund af de Udgiftskrav, der foreligger, og som er blevet forøget i den senere Tid, tage ethvert Forbehold. Jeg mener, at man ogsaa for det kommende Finansaar maa fastholde det Synspunkt, at man maa søge at skaffe Dækning paa det almindelige Driftsbudget, idet vi jo uden for dette har de store Udgifter til Beskæftigelsesforanstaltninger, som der ikke paa almindelig Vis kan tilvejebringes Dækning for. Det er ogsaa muligt, at der kan fremkomme andre Dækningssynspunkter end det at forhøje Indkomst- og Formueskatten; man har i Forbindelse med Spørgsmaalet om Smørordningen været inde paa andre Muligheder, som sikkert ikke er gennemprøvede, og ogsaa dette er Ting, som kan komme i Betragtning til sin Tid.

Det ærede Medlem pegede i al Almindelighed paa Ønskeligheden af Besparelser i Statshusholdningen og Ønskeligheden af at holde igen med Hensyn til Udgifterne. Jeg fremsatte selv nogle Udtalelser i saa Henseende, da jeg forelagde Finanslovforslaget, og jeg kan gentage her, at det er Forhold, som vi i Finansministeriet i høj Grad maa have vor Opmærksomhed henvendt paa.

Hvad angaar Spørgsmaalet om en fortsat Ydelse — i Forbindelse med den Skatteudskrivning for det kommende Aar, der nu er til Behandling — af Tilskud til Nedsættelse af Sygehusudgifterne, maa jeg sige, at dette Spørgsmaal ligesom Lønskatten maa ses i Forbindelse med hele den Bedømmelse af Mulighederne, som til den Tid fore-

ligger. Jeg mener ikke i Øjeblikket at kunne afgive noget Tilsagn i saa Henseende, navnlig ikke naar man saa stærkt fremhæver det Synspunkt, at man ikke bør gaa til en Forhøjelse af den direkte Skat.

Det ærede Medlem Hr. O. Kier fremsatte nogle venlige Bemærkninger om min Deltagelse i Udvalgsarbejdet. Dem takker jeg for, og jeg kan i al Almindelighed sige, at jeg ogsaa vil bestræbe mig for at gaa ind i de kommende Udvalgsforhandlinger saa godt, som jeg nu med mine Erfaringer er i Stand til at gøre det.

Det ærede Medlem udtalte sine Betæneligheder ved §§ 4 og 5, Reglerne om Beskatning af Avance ved Salg af Aktier, og ogsaa det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen var inde paa dette Spørgsmaal. Det, der har været Hensigten med disse Bestemmelser, har ikke i første Række været at skaffe Staten en Indtægt, men gennem Beskatningen at bidrage til at holde Aktiemarkedet i Ro og undgaa de Foreteelser, som vi i saa høj Grad var ude for under Verdenskrigen. Nu siger det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen: Ja, men den Mand, der sælger sine Aktier uden den Tanke at indgaa i en Spekulation, bliver jo beskattet i samme Grad som den, der har købt paa Spekulation og nu sælger de købte Aktier, og det ærede Medlem mener, at det specielt er en Mand som den sidstnævnte, man har tænkt paa. Nej, det, der er Faren paa dette Omraade, er, at hele Aktiemarkedet kommer i Skred, at der kommer et meget stort Materiale frem paa Børsen, og den Mand, der sælger sine Aktier, men ikke gaar ind i en ny Spekulation, er i Virkeligheden ogsaa med til at forøge denne Fare. Det, der har virket foruden de andre Forhold, har netop været dette, at der ikke har været noget stort Materiale at arbejde med. Jeg erkender, at den økonomiske Opfattelse er en anden og forstandigere denne Gang end under Verdenskrigen, og jeg erkender ogsaa, at de Regler, som Bankerne har stillet op for Marginspekulation, har deres meget store Betydning, men med den store Penge- rigelighed, vi har i Øjeblikket, er der mange, der kan spekulere, uden at de behøver at gøre det over Margen, og hele denne Penge- rigelighed opfordrer i Dag efter min Mening i endnu højere Grad, end Tilfældet var for to Aar siden, til at fastholde disse Regler. Aktiebeskatningen har efter min Opfattelse og ogsaa efter Udtalelser, jeg har faaet fra dem, der paa Børsen beskæftiger sig med denne Handel, spillet en betydelig Rolle. Jeg vilde anse det for meget uheldigt og meget farligt, om man gik bort fra